Ukrayna savaşının göze soktukları

Ceyda Karan

Kızıl Bayrak Basın Derleme / 18 Nisan 2022

Ukrayna savaşı 21. yüzyılda birikmiş bütün sahtekarlıkları ortalığa saçtı. Amerikalı neoconların Ukrayna'da 2014'te bir hibrit darbeyle iç savaşı tetikleyerek bizzat 'hazırlayıcılığını' yaptıkları ve -Trump döneminin ardından- yeniden ipleri ele aldıklarında, 'düğmesine bastıkları' bu savaş, yeni sömürgeciliğin bütün çarpık temalarını barındırıyor. İkinci Dünya Savaşı sonrası 1945'te şekillenmiş uluslararası hukuk düzeninin cenazesini çoktan

, kaldırmışların, 'kurallara dayalı düzen' diye sunduklarına tanıklık ediyoruz. Pandora'nın kutusunu kendileri açtı, saçılan çelişkiler akıllara durgunluk verici.

Biden yönetimi, bu savaşı ABD'nin hegemonya yitimi krizine deva olarak ateşledi. İşe BM Güvenlik Konseyi onaylı, yani uluslararası yasa niteliğindeki Minsk anlaşmalarını çöpe atarak başladılar. Ardından yıllardır silahlandırdıkları Ukrayna'daki aşırı sağcı devlet yapısını Donbass'a saldırıya sevk ettiler. 16 Şubat'ta başlattıkları saldırganlık 24 Şubat'ta Rusya'nın sürpriz bir kararla 'önleyici' müdahalesine yol açtı. Kendilerini görünüşte 1945 hukuk düzeni alanına çekerek Rusya'ya karşı ağır yaptırımları devreye soktular. BM Genel Kurulu'nda 140 ülkeden kınama kararı çıkarttılar. Dünya nüfusunun yarısına denk geliyor. Kalanına ağır baskılarla yaptırım tehditleri savurmaktalar.

ABD kısa vadede vadede Avrupa üzerinde hegemonyasını pekiştirdi. Ancak NATO üzerinden Çin'i de hedef tahtasına koymaları, hegemonyaları icin dünyayı daha tehlikeli kılma kararlılıklarını gösteriyor. Amerikan patentli neoliberal ekonomik modelin pandemi ile birleşen krizini de tetiklediği için, kendileri dahil herkese cehennemin kapılarını açtılar. İpin ucunu kaçırmaları işten değil. Amerika'da Savunma İstihbaratı Ajansı'nın (Defence Intelligence Agency-DIA) uzmanlarının mart sonundan itibaren sürekli Newsweek dergisine konuşarak 'Rusya'nın Ukrayna operasyonunda askeri hedeflerle ilgilendiği, soykırım ithamlarının yanlış olduğu, Rusya liderliğinin Ukrayna'ya korkunç bir yıkım yaşatmaya çalışmadığı, medyaya yansıtılanların savaş gerçeklerine uymadığını' söylemeleri dikkat çekici. Bu durum, ABD devleti içinde işlerin çığırından çıkma olasılığını görenler bulunduğuna işaret. Ancak bu iyimserliğe yol açmamalı. Bizzat ABD Genelkurmay Başkanı Mark Milley, Senato'da ABD'nin hem Rusya hem de Çin ile önemli bir çatışmaya hazırlanması gerektiğini belirterek, "Her ikisi de mevcut küresel düzene dayalı kuralları temelden değiştirmeyi amaçlayan önemli askeri yeteneklere sahip" dedi. ABD'nin yönlendirdiği 'kurallara dayalı düzen'in kesintisiz şiddet olduğunu çok iyi biliyoruz. Ukrayna savaşı 'Pax Americana' yalanının patladığı yer. Şimdi ateşle daha fazla oynamaktalar.

Avrupa'nın aşırı sağ damarı

ABD hegemonyası altındaki Avrupa'nın durumu daha içler acısı. 21'inci yüzyılın ilk 20 yılında 'liberal temalar' saçtıktan sonra Ukrayna ile birlikte içlerindeki aşırı sağcılık adeta hortladı. Utanmaz liberal savunucular eşliğinde bu resmi bize 'demokrasi-otoriter rejim ikiliği' diye pazarlamaya kalkışıyorlar. Nazi ideolojisine bağlı olduklarını bas bas bağıranlar dışındaki herkese 'nazi' demeye cüret eden bu liberaller en tehlikelisi. Hiçbir değer ve ilkeleri yok.

Rus dili ve kültürüne, voktaya, balalaykaya, kedilere uzanan aleni ırkçılık gözümüzün önünde. Ukrayna'da yüzbinlerce Polonyalı

ve Yahudiyi katletmiş Stepan Bandera'yı 'özgürlük savunucusu' diye pazarlıyorlar. Alman televizyonlarında "Unutmamalıyız, Ruslar Avrupalı gibi görünseler de Avrupalı değiller. Kültürel açıdan, şiddet yahut ölüm hakkında farklı düşünüyorlar..." diyen ırkçılar rahatlıkla yer bulabiliyor. Ukrayna'nın Yahudi asıllı olduğu için aşırı sağcılıktan azat edilen komedyen lideri Zelenskiy, "Bandera Ukraynalıların belli bir yüzdesi için kahraman ve bu havalı bir şey" diyebiliyor. İtalya'da Stalingrad savaşı sırasında Nazilere Mikolayev'de eşlik etmiş Alp dağ taburunu onurlandıran yasa çıkarılabiliyor.

Liberal 'ahmaklaştırma' projesi, Rusya Federasyonu'nun Ukrayna nüfusunun yüzde 30'unu oluşturan Rus asıllılar ve en az yarısını oluşturan Rusça konuşanları katlettiğine iknaya çalışıyor. Rus azınlık ve Rusça konuşanlardan alenen nefret eden ve onları yok etmekten bahseden Azak ve Aydar taburu
gibi açık neofaşistlerden 'savunucu" devşirebiliyorlar. Kendilerini Ukrayna ordusunun bombaladığını anlatan siviller karşısında BBC muhabiri Jonathan Beale gibi dili dolanıp 'yaşlı olmaları ve Sovyet nostaljilerine' bağlayanları trajikomik görüntü oluşturuyor.

Ortadoğu'da pek çok rezillik gördük. Ukrayna'daki şeytanilik bunları aşıyor. Anglo-Amerikan imparatorluğunun sansür ve karartmaya neden başvurduğunu anlamak zor değil. Bir taşla iki kuş vuruyorlar. Bunların uzmanlarına göre Rusya 'ABD işgal taktiklerini uygulayabiliyor', sonra da 2014'te başlamış iç savaşta kendi topraklarını uçaklarla bombalamış Ukrayna ordusu savaşı sosyal medyada 'kazanabiliyor'. Örneğin savaşın nedenleri ve gidişatını sorgulayan ABD'nin Irak kitle imha silahları yalanını ortaya sermiş Scott Ritter ve benzeri isimlerin twitter hesabı 'uçuruluveriyor'. Ukrayna'nın aşırı sağcı telegram kanallarında Batı medya kampanyasının 'mükemmel yürütüldüğü' vurgulanırken, Sovyetler Birliği'nin Hitler faşizmine karşı zaferinin 'silindiği' ve 'Rusya'yı tamamıyla yok edecek zeminin oluşturulduğu' saptamaları boş yere yapılmıyor.

Gizleyemedikleri çok şey var.
Başta Zelenskiy'nin geçmişte cepheyi ziyaretinde Minsk anlaşmasına karşı çıkan neonazilerden işittiği azarın videosu. Yahut salt başkanlığından değil canından olacağı tehditleri. Aynı komedyen şimdilerde Batı gazıyla Alman tanklarının Nazi ordusundan 80 sene sonra Ukrayna topraklarını ezmesini istiyor. Ama Rusya ile geçmiş işbirliğinden ötürü Almanya Cumhurbaşkanı Steinmeier'i Kiev'de 'istenmeyen' ilan ederek aşağılayabiliyor.

AB kara komedi olup çıktı! Koyu katolik muhafazakar Polonya liderlliği Fransa'nın neoliberal lideri Emmanuel Macron ile 'aşırı sağcılık' polemiğine tutuşuyor. Macron, AB üyesi Polonya liderliğini 'sağcı Yahudi karşıtı ve homofobik' diye anınca Varşova Fransız büyükelçisini bakanlığa çağırıyor. AB üyesi Polonya 'Avrupa'nın değerler sistemine' uyuyorsa, neonazi Ukrayna neden uymasın! AB'nin seçilmemiş bürokratları jet hızla Ukrayna'yı AB üyesi yapacaklarını duyuruyor. Genelkurmay başkanlığı danışmanlığını bizzat bir neonazinin yaptığı, kendi ülkesinin muhalefet liderini 'yabancı bir ülkeyle' takas etmekten bahseden bir lider varmış, ne fark eder. Ukrayna'nın kısıtlayıcı dil yasaları, 2014'te başlayan içsavaştan beri öldürülen ve cezalandırılan gazetecileri kimin umurunda.

Ve Rusya...

Rusya Federasyonu açısından bu çatışma emperyalist yeni sömürgeciliğe karşı açılmış bir cephe. Büyük riskler alarak giriştikleri ortada. Ne müdahaleyi istemeyen oligarşiyi tanıdılar ne yaptırımları. Batı sürekli harlayacağı için 'demilitarizasyon' ve 'denazifikasyon' hedeflerinin başarısı da tartışmalı. Ukrayna, Rusya'nın SSCB'den kalma çözümlenmemiş sorunuydu. 2004'te ABD'nin ilk turuncu devrimini görmezden geldiler, 2014'te Karadeniz Filosu'nun bulunduğu Kırım'da önalmakla yetindiler. Donbass için 8 yıllık iç savaşta buldukları Minsk

federal çözümünde direttiler. Kaçınmaya çalıştıklarına mecbur kaldılar . Asıl sebebi ABD saldırganlığının esasen Ukrayna'yı 'meze yaparak' Rusya Federasyonu'nu hedef almasıdır. Sovyetler ile Rusya arasındaki devamlılık retorikle çöpe atılabilecek gibi değil çünkü. Ama Avrupa kanadına fazla güvendiler, en çok Almanya'da yanıldılar.

Bu çatışmanın Rusya Federasyonu'nda ne gibi dönüşümler getireceğini göreceğiz. Ukrayna sahasıyla sınırlı kalması durumunda Rus kimliğine dahil olan bölgelerin referandumlarla bağımsız yapılara dönüşmesi ve belki sonunda federasyona katılmasını öngörebiliriz. Ukrayna'nın eskisi gibi olmayacağını da öyle... Ancak bölgesel ve küresel savaş riski eşliğinde şimdiden kehanette bulunmak zor.

Yıllardır 'değerler' diye tepinenlerin, 'kurallar temelli düzen' dayatmaları etrafında nasıl bütünleşerek saldırganlaştıklarına tanıklık ediyoruz. Aşırı sağcı ve ismiyle cismiyle nazi ideolojisinin süslenip püslenerek alenen desteklendiğini görüyoruz. Ezilen azınlıkların destekçisi oldukları iddialarının salt
jeopolitik çıkar alanları için geçerli olduğunu bir kez daha anlıyoruz. Diplomasi ve barışa yönelik çaba göstermek yerine yıkımı artıracak savaşı harlamaktan kaçınmadıklarına tanıklık ediyoruz. Sahtekarlık hic bu kadar net ortaya çıkmamıştı.

BirGün / 18.04.22